

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeren

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2024-82677 / 2024-6103

19. december 2024

Beskæftigelsesudvalget har i brev af den 21. november 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 78 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 78:

”Vil ministeren kommentere henvendelserne fra 3F Midtvestsyssel om en arbejdsskadesag, herunder om det kan passe, at sager forældes i forsikringsregi, hvis den efterfølgende har kørt i retssystemet, og om ministeren vil tage initiativ til at sikre, at arbejdsskadesystemet fremover kan udbetale deres del af en erstatning til trods for, at en sag ikke er færdigbehandlet i forsikringssystemet? Der henvises til BEU alm. del - bilag 28.”

Svar:

Det er vigtigt for mig som minister, at vi har et velfungerende arbejdsskadesystem, der griber alle borgere, der er kommet til skade eller blevet syge i forbindelse med deres arbejde. Derfor berører det mig meget at læse om det svære og lange sagsforløb, den pågældende borger har været igennem. Det er trist, at tilskadekomne endnu ikke har fået en afklaring i den tragiske sag. Som minister kan jeg ikke udtale mig om behandlingen af den konkrete sag.

For så vidt angår spørgsmålet om forældelse af en forsikringssum fra en privat ulykkesforsikring, har jeg indhentet et svarbidrag fra Justitsministeriet, idet forsikringsaftaleloven hører under Justitsministeriets område. Justitsministeriet oplyser følgende:

”Justitsministeriet kan generelt oplyse, at krav i anledning af forsikringsaftaler som udgangspunkt forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1. Efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er den almindelige forældelsesfrist 3 år. Et forsikringskrav skal som hovedregel derfor fremsættes over for forsikringselskabet inden for 3 år efter forsikringsbegivenhedens indtræden.

Var fordringshaveren ukendt med fordringen eller skyldneren, løber fristen først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

Der gælder dog en absolut forældelsesfrist, hvorved et krav forældes uanset om fordringshaveren har været ukendt med fordringen eller skyldneren.

Efter forsikringsaftalelovens § 29, stk. 3, udgør den absolutte forældelsesfrist ved personforsikring, hvor forsikringsbegivenheden er skadens indtræden eller konstatering, senest 10 år fra den dag, hvor ydelsen kunne kræves betalt. Omfattet af bestemmelsen vil efter lovbemærkningerne eksempelvis typisk være livsforsikringer samt forsikringer vedrørende kritisk sygdom og erhvervsevnetab, jf. Folketingstidende 2006- 07, tillæg A, L 166 som fremsat, side 5668.

Efter forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 1, udgør den absolutte forældelsesfrist 30 år for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade. Omfattet heraf vil typisk være ulykkesforsikringer, jf. Folketingstidende 2006- 07, tillæg A, L 166 som fremsat, side 5695.

Tidspunktet for forældelsesfristens indtræden vil således afhænge af den individuelle forsikringsaftale.”

I forhold til spørgsmålet om udbetaling af erstatning har jeg indhentet bidrag fra Arbejdstilsynet, som oplyser følgende:

”Det fremgår af de tilgængelige oplysninger om sagsforløbet, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring (AES) og Ankestyrelsen (AST) oprindeligt afviste den anmeldte arbejdsulykke som en arbejdsskade. Tilskadekomne indbragte efterfølgende sagen for Vestre Landsret, som fastslog, at sagen skulle anerkendes som en arbejdsskade. Derefter udmålte AES mén godtgørelse og erstatning for erhvervsevnetab, som AST tiltrådte i slutningen af 2023. Forsikringsselskabet stævnedes derefter AST med påstand om, at nye oplysninger rejser tvivl om, hvorvidt Vestre Landsrets dom om anerkendelse er korrekt, og dermed om afgørelserne om varigt mén og erhvervsevnetab er korrekte. Domstolssagen vedrører derfor, bl.a. hvorvidt skaden kan anerkendes som en arbejdsskade.

Reglerne for udbetaling af erstatning på forskud forudsætter grundlæggende, at der skal ligge en endelig afgørelse om, at skaden er anerkendt som arbejdsskade.

Dernæst forudsætter forskudsudbetaling, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sikring (AES) endnu ikke har truffet endelig afgørelse om erstatning, men skønner, at det er sandsynligt, at der tilkendes endelig erstatning for tab af erhvervsevne.”

Endvidere kan jeg nævne, at der som følge af arbejdsskadeaftalen fra september 2022, er indført nye regler, som skal bidrage til en kortere sagsbehandlingstid. Der er helt konkret indført en frist på 6 måneder for forsikringsselskaber og 1 år for tilskadekomne til at indbringe administrative afgørelser for domstolene. De nye regler trådte i kraft den 1. juli 2024, og det er kun muligt, at de nye regler virker for fremtidige sager efter den 1. juli 2024. Det er mit håb, at vi fremover undgår utilfredsstillende sagsforløb som denne, og at der også i komplekse sager sker en hurtigere endelig afklaring.

Jeg ønsker den pågældende borger det bedste og håber, at borgeren snart får en afklaring.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister